

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **K. L.**, zast. JUDr. Petrem Bokotejem, advokátem, se sídlem Praha 3, Táboritská 23, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2009, č.j.: MV-62969-3/VS-2009

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, oddělení správního ze dne 21.12.2009 č.j.: MV-62969-3/VS-2009 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Petru Bokotejovi, advokátovi, s e p ř i z n á v á odměna za zastupování žalobce ve výši 8.200,- Kč, která bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 3.7.2009 č.j.: MHMP-232149/09/C/Te-852, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 6.000,- Kč za porušení § 1 odst. 1 nařízení č. 16/2005 Sb. hl. m. Prahy, kterým se vydává tržní řád. Porušení předmětného ustanovení se pak žalobce dopustil tím, že dne 5.3.2009 ve 14.10 hod. v těsné blízkosti orloje na Staroměstském náměstí v Praze 1 nabízel své průvodcovské služby, tj. na místě, které není uvedeno v příloze č. 1 tržního řádu jako místo pro nabídku zboží a služeb.

V odůvodnění žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a mimo jiné uvedl, že vzal za prokázané, že dne 5.3.2009 ve 14.00 hod. při provádění kontrolní činnosti zaměřené na dodržování povinností stanovených tržním řádem, bylo kontrolními pracovníky Magistrátu hl. m. Prahy zaznamenáno, že na Staroměstském náměstí v Praze 1 u č. 2/3 stál žalobce v blízkosti staroměstského orloje a v ruce držel informační ceduli s nápisem „GUIA en castellano“ (průvodce ve španělštině). Z uvedených důvodů byla proto podle žalovaného pořízena fotodokumentace a následně bylo přikročeno k provedení samotné kontroly.

Žalovaný konstatoval, že Magistrát hl. m. Prahy se v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, které v průběhu správního řízení žalobce uplatňoval, včetně názorů žalobce, týkajících se zákonnosti, respektování ústavnosti a legislativního postupu při schvalování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce. Magistrát rovněž vyvrátil podle žalovaného námitku žalobce, že v řízení nevystupuje jako podnikatel, ale jako občan, neboť jako držitel živnostenského oprávnění m.j. k poskytování průvodcovských služeb, jednal žalobce v předmětném řízení z pozice své podnikatelské činnosti, nikoliv jako občan, nepodnikatelský subjekt. Žalovaný se ztotožnil s posouzením věci Magistrátem hl. m. Prahy.

V odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaný zabýval námitkami žalobce uvedenými v jeho odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a zdůraznil, že se žalobce ani při vlastním kontrolním zjištění dne 5.3.2009, ani v následujících stanoviscích, ani při ústním jednání dne 27.5.2009 nezmínil o tom, že očekával zahraniční hosty Obvodní hospodářské komory v Praze 1. Do protokolu o ústním jednání pak žalobce uvedl, že ve lhůtě, kterou opakovaně nedodržoval, dodá důkazní materiály a svědectví svědků. Ohlašovanými důkazy pak podle žalovaného bylo pouze potvrzení podepsané předsedou Obvodní hospodářské komory v Praze 1, doručené správnímu orgánu až dne 7.7.2009, v němž bylo uvedeno, že žalobce, předseda sekce pro podporu a rozvoj cestovního ruchu, byl pověřen, aby se dne 5.3.2009 setkal se zahraničními partnery komory. Žalovaný nezpochybnil pravdivost údajů v potvrzení uvedených, považoval však předmětné potvrzení za nedostatečné k prokázání neporušení tržního řádu žalobcem.

Žalovaný rovněž konstatoval, že „nově navržení svědci“ byli žalobci známi ode dne kontroly na Staroměstském náměstí, tj. od 5.3.2009. Poukázal na ust. § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. s tím, že lze předpokládat, že navržení svědci by vypověděli v intencích žalobce, tedy, že by dosvědčili očekávání zahraniční návštěvy a nemohli by zároveň zpochybnit fakt pohybu žalobce mimo místa určená tržním řádem s reklamním poutačem a vlaječkami, ani interpretaci tohoto jednání jako nabízení služeb v rozporu s tržním řádem. Navíc žalovaný nezpochybňuje tvrzení žalobce, že s dodatečně uvedenými svědky hovořil, dokonce ani nevyloučil, že rozhovor se týkal zahraničních návštěvníků. Správní delikt se však týkal nabízení průvodcovských služeb, které podle žalovaného nemusely být realizovány v týž den.

Dále žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že napadené rozhodnutí nemůže obsahovat výrok o vině, požadavek na upuštění od náhrady nákladů řízení z důvodů zvláštního zřetele hodných nemá oporu v zákoně a že nebylo porušeno ani ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Žalovaný neshledal důvody ke zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí pro nesprávnost či rozpor s právními předpisy, neshledal ani důvody pro zastavení řízení, a proto odvolání žalobce zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

V žalobě žalobce namítal, že prvoinstanční rozhodnutí trpí zásadními nedostatky, neboť neobsahuje výrok o vině a tedy podle žalobce bez této absence mu nebylo možno uložit sankci.

Dále žalobce namítal neúplně zjištěný skutkový stav. Správní orgán I. stupně nepřihlédl k jeho tvrzeným skutečnostem a důkazům, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a nesprávnému právnímu posouzení věci.

Rovněž pak žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami týkajícími se fotografií, jejichž kopie byly založeny do spisu a ani tím, že jako účastník řízení nemohl uplatnit své důkazy a důkazy, které předložil, žalovaný nedostatečně zhodnotil.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce ve své žalobě velmi obecně a nekonkrétně zopakoval námitky, které uvedl již v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a nadále trval na svém posouzení protiprávního jednání žalobce. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Při jednání konaném dne 17.6.2014 účastníci setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty: protokol č. 5/1 o kontrole dle ust. § 15 zákona č. 552/1991 Sb. ze dne 5.3.2009, oznámení Magistrátu hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskosprávního o zahájení správního řízení ze dne 30.3.2009, přípis Magistrátu hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskosprávního ze dne 15.4.2009 k seznámení s výsledky řízení, vyjádření žalobce k oznámení o zahájení správního řízení ze dne 18.4.2009, žádost žalobce ze dne 18.4.2009 o jiný termín pro seznámení se s podklady předmětného správního řízení, protokol o ústním jednání ze dne 27.5.2009, úřední záznam ze dne 15.6.2009, ze dne 22.6.2009, potvrzení Obvodní hospodářské komory v Praze 1 ze dne 17.6.2009, rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 3.7.2009 č.j. MHMP-232149/C/Te-852 (prvoinstanční rozhodnutí), odvolání žalobce ze dne 28.7.2009, potvrzení Obvodní hospodářské komory v Praze 1 ze dne 28.7.2009, žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy ze dne 21.12.2009 č.j.: MV-62969-3/VS-2009.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je zčásti důvodná.

V první řadě se soud neztotožnil se žalobní námitkou žalobce spočívající v tvrzení, že rozhodnutí trpí zásadními nedostatky, neboť neobsahuje výrok o vině a bez této absence nebylo možno žalobci uložit sankci a že tudíž tento výrok nemá zákonný podklad. Soud má za to, že pokud jde o obsah předmětného výroku, tady je třeba vycházet z toho, co je uvedeno ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kde tedy správní orgán vyslovil, že „...podnikateli fyzické osobě K. L., nar. X, bytem P. 788, P., IČ 43062695 se podle

I. ustanovení § 29 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů za porušení ustanovení § 1 odst. 1 nařízení č. 16/2005 Sb. hl. m. Prahy, kterým se vydává tržní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tržní řád“), kterého se dopustil tím, že v době kontroly dne 5.3.2009 (ve 14.10 hodin) na místě Praha 1,

Staroměstské nám. před orlojem, nabízel průvodcovské služby, tj. na místě, které není uvedeno v příloze č. 1 tržního řádu jako tržní místo pro nabídku a poskytování těchto služeb, ukládá pokuta ve výši 6 000,- Kč (slovy šesttisíc)

a

II. ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve vazbě na § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, výše jmenovanému podnikateli povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000 Kč (slovy jedentisíc).“

Je tedy podle názoru soudu zcela dostatečně a přezkoumatelně uveden popis jednání, které je žalobci kladeno za vinu, s uvedením místa, času a způsobu jeho jednání, je tam rovněž uveden závěr o tom, co tím měl žalobce porušit a za co se předmětná sankce ukládá. Z tohoto hlediska soud považuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve spojení s rozhodnutím odvolacího orgánu za dostatečné.

Rovněž se soud neztotožnil s námitkou žalobce směřující proti tomu, že by se odvolací orgán nevypořádal s jeho námitkami týkajícími se fotografií, jejichž kopie byly založeny do spisu a ani tím, že žalobce jako účastník řízení nemohl uplatnit své důkazy a dále, že důkazy, které předložil ve svém odvolání, žalovaný nedostatečně zhodnotil. Dle názoru soudu z napadeného rozhodnutí (str. 4, 5) je zřejmé, že se odvolací orgán s uvedenými odvolacími námitkami žalobce obsáhle, podrobně vypořádal a že mu tuto vadu tedy nelze vytýkat.

Nicméně soud přihlédl k námitce žalobce, že správní orgány rozhodly na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, dospěly k nesprávným skutkovým zjištěním a následně k nesprávnému právnímu posouzení. Soud má za to, že v této věci, byť jde tedy o záležitost rozhodování správního orgánu, nelze ztrácet ze zřetele, že se v podstatě jedná o trestání. Skutečnost, že porušení předpisu, jehož se žalobce dopustil, je v legislativě označeno za správní delikt a nikoliv za trestný čin, je v podstatě jenom otázka určité libovůle zákonodárce, který určitá jednání nepodřazuje pod pojem trestného činu, ale učinil z nich jinou kategorii deliktů, v daném případě deliktu správního. Všem kategoriím deliktů je nicméně společné, že má-li být konkrétní subjekt za takový delikt sankcionován, musí být nepochybně prokázáno, že se dopustil jednání, kterým se toho kterého konkrétního deliktu, ať už se jedná o trestný čin nebo o správní delikt, dopustil, což v daném případě podle názoru soudu splněno nebylo. Nelze klást žalobci k tíži skutečnost, že ve věci se nedostatečně hájil, že jeho obhajoba je účelová, nebo že byla uplatněna opožděně apod. To není relevantní. Naopak relevantní je, zda ten, kdo ve věci rozhodoval, tedy příslušný správní orgán, spolehlivě prokázal, že se žalobce dopustil takového jednání, za které má být sankcionován. Z obsahu správního spisu i z obsahu obou rozhodnutí (prvoinstančního i druhoinstančního) je zřejmé, že dne 5.3.2009 byl žalobce ve 14.10 hodin přistižen v těsné blízkosti orloje na Staroměstském náměstí v Praze s transparentem, na kterém bylo nabízeno poskytování průvodcovských služeb ve španělštině, nicméně soud má za to, že sama tato skutečnost nepostačuje k tomu, aby byl učiněn jednoznačný závěr, že žalobce na tomto místě v onom čase průvodcovské služby nabízel. Jeho obhajoba, která byla v průběhu správního řízení použita, a to že na daném místě v daný čas očekával příchod zahraničních hostů Obvodní hospodářské komory v Praze 1, nebyla podle názoru soudu spolehlivě správním orgánem vyvrácena a nelze tedy tvrdit, že žalobce se i s předmětným transparentem tedy nutně na v rozhodnutích uvedeném místě nacházel právě jen a pouze za účelem nabízení průvodcovských služeb a že v konkrétním případě se na daném místě nemohl nacházet za účelem jiným, např. za účelem schůzky se zahraničními hosty obvodní hospodářské komory. Jistotu v tom smyslu, že žalobce na onom místě nabízí průvodcovské služby, ač je to v rozporu s tržním řádem, by správní orgán mohl mít např. za okolností, kdyby žalobce byl na

předmětném místě za obdobných okolností přistižen opakovaně, tedy vícekrát, případně kdyby byl přistižen v okamžiku, kdy si skutečně s nějakou skupinou turistů nebo i s jednotlivým člověkem konkrétně dojednává poskytnutí průvodcovských služeb. Tak tomu však v daném případě nebylo, žalobce byl na Staroměstském náměstí v blízkosti orloje s předmětným transparentem přistižen jenom jednou a jeho obhajoba, byť ji mohl odvolací orgán považovat za účelovou, nebyla spolehlivě vyvrácena. Soud pak považuje ještě za podstatné zdůraznit, že pokud měl odvolací orgán za to, že se jedná o obhajobu ryze účelovou a že vyjádření Obvodní hospodářské komory v Praze 1 o tom, že žalobce byl pověřen Obvodní hospodářskou komorou v Praze 1, aby se setkal dne 5.3.2009 se zahraničními partnery komory v předmětné lokalitě, není v podstatě pravdivé, nic nebránilo správnímu orgánu v tom, aby si autora předmětného potvrzení, tedy Ing. V. K., předsedu Obvodní hospodářské komory v Praze 1 předvolal jako svědka a pod sankcí ho k předmětné věci vyslechl a zjistil tak pravý stav věci. To správní orgány neučinily a za tohoto stavu věci má soud za to, že nelze mít spolehlivě prokázáno, že žalobce svým jednáním na daném místě dne 5.3.2009 skutečně nabízel průvodcovské služby, čímž by měl porušit tržní řád.

Vzhledem k nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu soud dospěl k závěru, že je namístě napadené rozhodnutí zrušit /§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s./ a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.) V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Jelikož však žalobci žádné účelně vynaložené náklady řízení nevznikly (žalobce byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7.4.2010 č.j. 8A 49/2010-13 osvobozen od soudních poplatků), rozhodl soud tak, jak ve druhém výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Odměnu ustanovenému právnímu zástupci žalobce soud přiznal ve výši 8.200,- Kč a to za 2 úkony právní služby /příprava a převzetí zastoupení, písemné podání – ust. § 9 odst. 3 písm. f) a ust. § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhlášky č.177/1996 Sb., ve znění účinném do 31.12.2012 / ve výši 2.100,- Kč a za 1 úkon právní služby po 3.100,- Kč / účast na jednání – ust. § 9 odst. 4 písm. d) a ust. § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1.1.2013 včetně 3 režijních paušálů po 300,- Kč /§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. června 2014

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová